HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אי הווה פייסת מינאי. אם היית שלם עמי. שונאים היו זה לזה: דעבדי דאתמול. שהחטאתי לתמול: שעשה שלא כהוגן. שמכר טרפה לעובד כוכבים למוכרה במקולין והטעה את מחבירו ולקח מן העובד כוכבים: **אנו נאסור.** בתמיה מליקח בשר היום מן העובד כוכבים במקולין הואיל ורוב טבחי ישראל: **מקולין.** מיישל"ת: **מקולין וטבחי ישראל.** כלומר מקולין העומדין בעיר וטבחי ישראל מתעסקין בהם: **בשר הנמצא ביד עובד כוכבים.** שם שלוקחו מן הטבחים להשתכר בו דהוא ודאי לא שחטה: **מוסר.** דבתר רוב טבחים אזלינן ולטרפה ליכא למיחש דאם אינה דאיכא טרפה לא הוה מזכין ליה כדי למוכרה במקולין: **דאיכוון לצעוריה לחבריה.** ושקל דבר: **אנו נאסור.** היום את המקולין שבעיר וליקח בשר מן העובד כוכבים אף היום מותרים הואיל ולא הכריזו: ומקשינן **טעמא דלצעוריה הא.** אמת דבריו נאסרין והתניא כו'. אם הוא כדי שהרי מכרה לעובד כוכבים יש לחוש שמכר הימנה לעובדי כוכבים הרבה: **שנתעלם מן העין.** שהיה שעה אחת שלא ראהו ואפילו היה מונח על שלחנו: **אסור.** שמא נתחלף בנבלה: **נמלא ביד עובד כוכבים שאני.** שהיתה בחזקת המשתמר והוא לא שחטה וטרפה לא מכרו לו למוכרה כאן אבל בשר המונח שמא עורבים חלפוהו: **ספקו אסור.** דנפקא לן מקראי בפרק בתרא דיומא (דף פד:) ובפ"ק דכתובות (דף טו.) כל קבוע כמחצה על מחצה דמי וחה מן הקבוע לקח אבל נמלא דנייד הלך אחר הרוב דהשתא לאו קבוע הוא: **מצא בה בשר.** משנה היא ז בטהרות עיר שישראל ועובדי כוכבים דרין בה: **הלך אחר רוב טבחים.** אם רובן ישראל בשר: **ואם מבושל.** אע"פ שהטבחים רובן ישראל אחר רוב אוכלי בשר שבעיר אזלינן דמבושל לאו מטבחים נפל ואפילו רוב טבחים ישראל אסור דשמא עובד כוכבים בשלו: **אי עובד כוכבים נקיט ליה.** אסור דבסתמא הוא בשלו אלא ודאי בנמצא מוטל נאחרן קאמר וקאמר ברוב טבחי ישראל מותר: **בעומד ורואהו.** משעה שנפל מיד האדם לשם ובעודו ביד הבעלים לא נאסר ואפי' היה עובד כוכבים הא נמצא ביד עובד כוכבים מותר: **נמלא בגבולין.** משנה היא במסכת שקלים בשר הנמצא בעזרה אברים עולות שכן דרך לנתחה לנתחיה נמצא בגבולין אברים נבלות שכן דרך לחתכה לאברים ולהשליכה לאשפה: **חציכות מוסרות.** וברוב טבחי ישראל קאמר וכיון דנתחכות לחתיכות ודאי לאכילה קיימי: **מוסרות משום נבלה.** דלא מטמאי ואי אכיל לה לא לקי דספק הוא ומיהו באכילה אסורה ואילו אברים איינהו מחזקינן להו בודאי נבלה ולקי: **והא דרב.** דנתעלם מן העין: **אמבראי דאישתטית.** על מקום מעבר של אותו נהר:

מחוור

טרפה ולא חזלינן בתר רוב בהמות דכשרות אע"ג דלקמן שרי כבדי וטוליתא דשדו עורבי במעלי יומא דכפורי משום דהיתרא שכיח טפי ולא חיישינן דלמא של טרפות הן כדפירש בקונטרס התם לקמן משום דרוב בהמות אינן טרפות ונראה דתקנתא בעלמא הוא שעשו חכמים במקום שאין מכריזין שלא לקנות מן העובדי כוכבים לכתחלה אע"פ שרוב טבחי ישראל וכן במקום שמכריזין והכריזו שלא לקנות משום עובד כוכבים כי הכא דאמר (נדה דף סא:) בגד שאבד בו כלאים לא ימכרנו לעובד כוכבים דלמא אתי לזבוני לישראל אע"ג דמן הדין לא הוה לן למיחש דאזלינן בתר רובא: **הכא** נמי כשנמצא ביד עובד כוכבים. וא"ת דאמר בפ"ק דפסחים (דף ט: ושם ד"ה היינו) תשעה צבורים של מלה ואחד של חמץ ואתא עכבר ושקל כו' היינו תשעה חנויות דספקן אסור פירש ואתא עכבר ושקל היינו סיפא והשתא כי שקל נמי עכבר מן הצבורים לישתרי כי הכא דשרינן נמצא ביד עובד כוכבים דמה לי נמצא בפי עכבר ומה לי נמצא ביד עובד כוכבים דאזלינן בתר הרוב ויש לומר דהתם איירי שראינו שלקח מן הצבורים שנולד הספק במקום הקביעות ובפ' התערובת (זבחים דף עג:) דפריך ונכבשינהו (ט) ומיניידו ונימא כל דפרים מרובא פרים ומאי קושיא והלא כיון דחזינן בשעה שפירש דמתיליד ספקא במקום קביעות הוי כמחצה על מחצה יש לומר דהתם פריך שנעשה בענין זה שלא נראה בשעה שיפרוש וא"ת דהתם נמי גזירה שמא יקח מן הקבוע אמאי לא אסרינן הכא נמי גבי נמצא ביד עובד כוכבים משום גזירה שמא יקח מן הקבוע וכ"ת דהתם נמי אם פירשו מעצמם שרו אלא דלכתחלה הוא דאסור לעשות כן גזירה שמא יקח מן הקבוע דא"כ אמאי ירעו עד שיסתאבו כיון דפירשו מעצמם מותרים ותו הא דאמרינן התם(י) כוס של עובד כוכבים שנפל לאגר מלא כוסות כולן אסורים פירש מ' מהם לרבות ומרבות לרבות מותרין למה לי נתערב ברבות כיון דפירש הוא מותר דמרובו פרש אלא משמע דאסור גזירה שמא יקח מן הקבוע ואין סברא לחלק בין קדשים ועבודת כוכבים לשאר איסורים וי"ל דהכא לא שייך כלל למיגזר שמא יקח מן הקבוע כיון שהאיסור ידוע במקומו ואין חנות המוכרת נבלה מעורבת אלא ידועה במקומה אבל כשהאיסור מעורב אי שרי ליה כי פרש אתי ליקח מן הקבוע ודוקא התם שהאיסור מעורב בהיתר ור"ת היה מתיר כשנכנס זאב בעדר ודרס שנים או שלשה טלאים כל אחד ואחד מטעם כל דפרש מרובא קפרש ואין נראה אלא דוקא כשהאיסור ידוע כדפירשתי:

אסיק

אנן נאסור את כל המקולין. מקולין הם אותם עובדי כוכבים שלוקחין בשר מן הטבח להשתכר בו וקאמר דאין לנו לאסור מליקח בשר היום משאר מקולין ולאחים שמכרה לזה טרפה למוכרה במקולין אע"פ שלא הכריזו כן מכר לאחים המוכרים במקולין או כמו שמכר זה הטבח טרפה כמו כן עשו שאר טבחים זה אין לאחם ושרו שאר מקולין הואיל ורוב טבחי ישראל לבד מההוא עובד כוכבים דזבנה מייהי: **רבי** לטעמיה דאמר מקולין וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר. ולא חיישינן שמא יביא עובד כוכבים מעבלה שבביתו למכור במקולין או אם מכר אחד מן הטבחים טרפה לעובד כוכבים הבא לקנות ממנו לאכילה ולא כדי למכור במקולין אין לאסור בשביל כך מקולין דעובדי כוכבים דבתר רוב בשר אזלינן שקוים מטבחים ישראל כדי למכור במקולין שהיא כשירה: **טעמא** דאיכוון לצעוריה הא לאו הכי אסור והתניא כו'. פירוש דשרינן בשר הנמצא ביד עובד כוכבים דאזלינן בתר רובא ולא חיישינן שמא הביא נבלה מביתו למכור במקולין הכא נמי ניזיל בתר רובא ולא ניחוש לשאר מקולין ומשני שאני התם דאיתחזק איסורא דאיכא מבוא לאיסור בשר נבלה ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח ספקו אסור ובנמצא הלך אחר הרוב הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים תא שמע מצא בה בשר ד(אם חי) הלך אחר רוב טבחים ואם מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר וכי תימא הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר ונחזי אי דעובד כוכבים נקיט ליה אי דישראל נקיט ליה הכא במאי עסקינן בעומד ורואהו תא שמע ה ד נמצא בגבולין אברים נבלות חתיכות מותרות וכי תימא הכא נמי בעומד ורואהו אברים נבלות אמאי מידי הוא טעמא אלא לרב הא איתמר עלה רב אמר מותרות משום נבלה ולוי אמר מותרות באכילה והא דרב ו לאו בפירוש אתמר אלא מכללא אתמר דרב הוה יתיב אמברא דאישתטית חזיא לההוא גברא דהוה קא מחוור

אחר הרוב. וא"ת דבמקום שמכריזין והכריזו משום טרפה אחת אסרינן כל המקולין של עובדי כוכבים ולא אזלינן בתר דישראל דהוי רובא וכשר וכן במקום שאין מכריזין לא אזלינן בתר רוב כשרים ומיהו איכא למימר דהתם משום דמקולין הוו להו קבוע אבל קשה דבשר הנמצא ביד עובד כוכבים שלא במקולין אסור ביום שהכריזו ולא אמרינן הלך אחר הרוב אע"ג דשרינן הכא נמצא ביד עובד כוכבים דמסתברא דהא דאמר רבי לעיל מקולין וטבחי ישראל בשר הנמצא ביד עובד כוכבים מותר היינו במקום שמכריזין ולא הכריזו אבל הכריזו אסור אף על גב דקתני נמצא דמשמע שלא במקולין ועוד דאסרינן במקום שאין מכריזין לקנות מן העובד כוכבים במקולין אע"פ שרוב טבחי ישראל דחיישינן דלמא אתרמי לטבחי ישראל מכאן דאם לא היו כשרות לא היו אחוכות מ"מ חזינן הכא מצא בגבולין חתיכות מותרות אע"ג דנתעלם מן העין: מידי הוא טעמא אלא לרב. כלומר בתחלת ההלכה הא איתמר עלה רב אמר מותרות כלומר עלה דרב דמותרות משום נבלה דאינה מטמאה במשא אבל אסורה באכילה כיון דנתעלם מן העין: והא דרב לא בפירוש איתמר. כלומר מה דאמר רב אסור כיון דנתעלם מן העין אסור לאו בפירוש איתמר. אמבראי דאישטיא נהר: מחלל רישא כלומר רוחץ במים ראש של בהמה.

מסורת הש"ס

ה) ב"מ כד:, ו) פסחים ט: נדה יח. כתובות טו., ז) מכשירין פ"ב [מ"ע ע"ש], ד) [ליתא במשנה], ט) שקלים פ"ז מ"ג, י) [ברכות ט. וש"נ], ו) [ל"ל במכשירין], ח) [לקמן לח:], ט) [דף עד.],

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה אמר רב וכו' מרובא דעלמא ואלפה ואפילו בבהמה שלימה ומומרא בעלמא הוא הס"ד והשאר ממקם: (ב) ד"ה הכא וכו' הייט סיפא וכו' ומיכבשינהו דניניידו:

מוסף רש"י

בשר כיון שנתעלם מן העין אסור. ואפילו אלו ביתר בנית ישראל (ביצה ט.) שמא נתחלף בנבילה (ב"מ כד:). ולקח מאחת מהן. במקום קביעות (כתובות טו.) בתוך חתוות (פסחים ט:). ספקו אסור. דכל קבוע שנטלו ממקום קבוע, אין הולכין בו אחר הרוב, אלא הרי הוא כמחצה על מחצה וספק איסורא לחומרא (פסחים ט:) וכיון שלקחו ממקום הקביעות מחזקינן לה כמחצה על מחצה (נדה יח.). ובנמצא. בשר הנמצא בקרקע בין החנויות (פסחים שם) בשר הנמצא בשוק ולא ידעינן מאיזה פירש (כתובות שם) דהוה ליה מופרש מהן ולא לקחו ממקום הקביעות (נדה שם). הלך אחר הרוב. ומותר לכל דפרש מרובא פרש (שם) דליון דפרש אין כאן תורת קבוע (פסחים שם) הואיל והכל לפנינו לא במקום קביעות לקחה וכבר פירשה על ידי אחר וכל דפרש מרובא פרש (כתובות שם).

רבינו גרשום

אי הוה פייסת מינאי כלומר אי הוה עבדת לי ניח נפשא: מפני שוטה זה שעשה שלא כהוגן. כלומר שמכר בשוק טרפה במקום שמוכרין בשרה אנו נאסור כל המקולין אע"ג דטבחי ישראל בשר שנמצא ביד א"י יהא אסור שמכרו לו טרפה: הא לאו הכי אסור כלומר היכא דאיכא טרפה אחת במקולין בשר שנמצא ביד א"י דאיכא למימר דאותה טרפה מכרו לו והתניא רבי אומר מקולין כו' שאני התם דאיתחזק איסורא כלומר כי איתחזק טרפה במקולין לא אמרי' בשר שנמצא ביד עובד כוכבים מותר: מיתיבי ר' אומר מקולין וטבחי ישראל כו' כלומר והא הכא דנתעלם מן העין ומותר: נמצא ביד עובד כוכבים שאני. כלומר

עין משפט נר מצוה

מח א ב מיי' פ"ח מהל' מאכלות אסורות הל' יא יב סמג לאוין קמא טוש"ע י"ד סי' סג סעיף ה:

מט ג מיי' שם הלכה יא סמג שם טוש"ע י"ד סי' קי סעיף ג:

נ ד מיי' פי"ט מהלכות פסולי המוקדשין הל' ד:

לעזי רש"י

מיישל"ת [מיישלי"ש]. אטליזים.

רבינו גרשום (המשך)

דאמרי' ליה מאן יהיב לך הא בישרא. אי ישראל יהב ליה מותר ואי עובד כוכבים יהיב ליה אסור: ובנמצא הלך אחר הרוב כלומר אע"ג דנתעלם מן העין: ת"ש מצא בה בשר כלומר בעיר מצא הלך אחר הרוב טבחים כלומר כיון דרוב טבחים ישר' מותר ואי מבושל הלך אחר רוב אוכלי בשר כלומר ואם אומות העולם רוב אוכלי בשר הן אסור והא הכא חזינן אם חי הוא הלך אחר רוב הטבחים ואע"פ שנתעלם מן העין. וכי תימא הכא נמי בנמצא ביד עובד כוכבים דהלך אחר רוב טבחים א"כ למה אזלינן אחר רוב אוכלי בשר ניחוי אי עובד כוכבים נקיט ליה אי ישראל נקיט ליה כלומר אי עובד כוכבים נקיט ליה טרפה ואי ישראל נקיט ליה כשרה. בעומד ורואה כלומר לעולם אימא לך בשר כיון שנתעלם מן העין אסור ואי פרכת והא קא חזינן הכא מצא בה בשר הלך אחר רוב הטבחים ורוב טבחי ישראל ומותר בעומד ורואהו משעה שניטל הבשר מן מקולין עד שעה שנפל. ת"ש נמצא בגבולין איברין כו'. הכא המשנה בבשר שנמצא בעזרה [איירי] איברין שלימין הרי אלו עולה דודאי כיון דשלימין הן עולה הן שכן מצינו ונתח אותה לנתחיה ולא נתחיה לנתחים: חתיכות. של חטאת הן כלומר דחטאת יכולין לחתוך אבר לכמה חתיכות. נמצא בירושלים איברים שלמים כלומר ששלמים היו נאכלין בכל העיר. נמצאו בגבולין איברין נבלות דודאי אם לא היו נבלות לא היו שלימות אלא ודאי נבלות הן והיטילום לאשפה חתיכות מותרות דודאי כשרות היו ונפלו לאחר מכאן דאם לא היו כשרות לא היו חתוכות מ"מ חזינן הכא מצא בגבולין חתיכות מותרות אע"ג דנתעלם מן העין: מידי הוא טעמא אלא לרב. כלומר בתחלת ההלכה הא איתמר עלה רב אמר מותרות כלומר עלה דרב דמותרות משום נבלה דאינה מטמאה במשא אבל אסורה באכילה כיון דנתעלם מן העין: והא דרב לא בפירוש איתמר. כלומר מה דאמר רב אסור כיון דנתעלם מן העין אסור לאו בפירוש איתמר. אמבראי דאישטיא נהר: מחלל רישא כלומר רוחץ במים ראש של בהמה.